

A TANÁCS (EU) 2020/285 IRÁNYELVE

(2020. február 18.)

a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvneka kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás tekintetében történő módosításáról és a 904/2010/EU rendeletnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás megfelelő alkalmazásának nyomon követését célzó közigazgatási együttműködés és információcsere tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2006/112/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a közös rendelkezéseknek megfelelően és erőteljesebb harmonizációra törekedve továbbra is alkalmazzák a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozásait. A szóban forgó rendelkezések azonban mára elavultak és nem csökkentik a kisvállalkozások megfelelési terheit, mivel azokat a származási hely szerinti tagállamban történő adóztatáson alapuló közös hozzáadottértékadó-rendszer számára dolgozták ki.
- (2) A héára vonatkozó cselekvési tervében a Bizottság a kisvállalkozások érdekeit szolgáló, átfogó egyszerűsítési csomagot jelentett be, amelynek célja e vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentése és egy olyan adózási környezet kialakításának elősegítése, amely megkönnyíti a növekedésüket és a határokon átnyúló kereskedelem fejlődését. Az egyszerűsítési csomagnak részét képezi a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás felülvizsgálata is, amint azt a héára vonatkozó cselekvési terv nyomon követéséről szóló közlemény ismerteti. A kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás felülvizsgálata tehát fontos elemét képezi a héára vonatkozó cselekvési tervben ismertetett reformsomagnak.
- (3) A mentesített kisvállalkozásokra nehezedő aránytalan megfelelési terhek problémájának orvoslása érdekében bizonyos egyszerűsítési intézkedéseknek e vállalkozások számára is elérhetőnek kell lenniük.
- (4) A kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás értelmében mentesség jelenleg csak az abban a tagállamban letelepedett vállalkozások számára adható, ahol a héát meg kell fizetni. Ez kedvezőtlenül befolyásolja a versenyt a belső piacon az említett tagállamban nem letelepedett vállalkozások vonatkozásában. E torzulás megszüntetése és a továbbiak elkerülése érdekében lehetővé kell tenni, hogy a héa megfizetésének helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban letelepedett kisvállalkozások is részesülhessenek a mentességben.
- (5) Ha egy adóalany a letelepedés helye szerinti tagállamban az általános héaszabályozás hatálya alá tartozik, egy másik tagállamban viszont igénybe veszi a kisvállalkozásokra vonatkozó héamentességet, az előzetesen felszámított adó levonásának az adóalany általi adóköteles termékértékesítéshez vagy szolgáltatásnyújtáshoz kell kapcsolódnia. Ha tehát ezek az adóalanyok a letelepedésük helye szerinti tagállamban olyan beszerzéseket eszközölnek, amelyek más tagállamokban mentességet élvező termékértékesítéshez vagy szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódnak, nem engedélyezhető az előzetesen felszámított héa levonása.

⁽¹⁾ 2018. szeptember 11-i vélemény és 2020. január 15-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 283., 2018.8.10., 35. o.

⁽³⁾ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

- (6) A kisvállalkozások csak akkor részesülhetnek a mentességben, ha éves árbevételük alacsonyabb az azon tagállam által alkalmazott értékhatárnál, amelyben a héát meg kell fizetni. Értékhatáraik meghatározásakor a tagállamoknak be kell tartaniuk a 2006/112/EK irányelvben az értékhatárookra vonatkozóan megállapított szabályokat. E szabályok – amelyek többségét 1977-ben vezették be – már nem megfelelőek.
- (7) Az egyszerűsítés érdekében több tagállam engedélyt kapott arra, hogy átmenetileg a 2006/112/EK irányelv alapján engedélyezettnél magasabb értékhatárt alkalmazzon. Nem helyénvaló folytatni az általános szabályok eltérés útján engedélyezett intézkedések alkalmazásával történő módosításának gyakorlatát, ezért az értékhatárookra vonatkozó szabályokat naprakészé kell tenni.
- (8) A tagállamoknak lehetőséget kell kapniuk arra, hogy a mentességre vonatkozó nemzeti értékhatárukat – az ezen irányelv alapján előírt felső értékhatárra is figyelemmel – a gazdasági és politikai viszonyaiknak leginkább megfelelő szinten állapítsák meg. E tekintetben egyértelművé kell tenni, hogy amennyiben a tagállamok a különböző gazdasági ágazatokra eltérő értékhatárokat alkalmaznak, ezeket objektív kritériumokra kell alapozniuk. Ha egy adóalany egynél több ágazati értékhatár használatára is jogosultnak minősül, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az adott adóalany ezek közül csak egyet alkalmazhasson. Azt is biztosítaniuk kell, hogy az értékhatáraik alkalmazhatósága tekintetében ne legyen különbség a letelepedett és a nem letelepedett adóalanyok között.
- (9) Az éves árbevételre vonatkozó értékhatárt, amely az ezen irányelvben megállapított különös szabályozás által létrehozott mentesség alapja, kizárólag a kisvállalkozás által a mentesség biztosításának helye szerinti tagállamban értékesített termékek és nyújtott szolgáltatások összesített értéke alkotja. Torzulhat a verseny, ha egy vállalkozás, amelynek letelepedési helye nem az említett tagállamban van, a más tagállamokban elért árbevételétől függetlenül részesülhet ilyen mentességben. Az ilyen versenytorzulások mérséklése érdekében és az adóbevételrel kapcsolatos védintézkedésként indokolt úgy rendelkezni, hogy csak azok a vállalkozások legyenek jogosultak mentességre a letelepedési helyüktől eltérő tagállamban, amelyek éves uniós árbevétele nem ér el egy bizonyos értékhatárt. A letelepedésük helye szerinti tagállam nemzeti értékhatárát el nem érő vállalkozásoknak lehetőséget kell kapniuk arra, hogy továbbra is mentességet élvezzenek az adott tagállamban végzett termékértékesítéseik vagy szolgáltatásnyújtásaik után, függetlenül attól, hogy más tagállamokban milyen árbevételt érnek el, még akkor is, ha a teljes árbevételük túllépi az uniós értékhatárt.
- (10) Annak érdekében, hogy lehetővé váljon a mentesség alkalmazásának hatékony ellenőrzése és biztosítva legyen, hogy a tagállamok hozzáférjenek a szükséges információkhoz, elő kell írni azon adóalanyok számára, akik vagy amelyek a letelepedésük helyétől eltérő tagállamban kívánják igénybe venni a mentességet, hogy ezt előzetesen bejelentés a letelepedésük helye szerinti tagállamnak. Az egyszerűsítés és a megfelelési költségek csökkentése érdekében az ilyen adóalanyokat csak a letelepedésük helye szerinti tagállamban kell azonosítani, egyedi számmal. Ez a szám lehet az egyedi héaazonosító szám is, de nem feltétlenül szükséges, hogy az legyen.
- (11) A mentesség megfelelő működésének és nyomon követésének, valamint az információk időben történő átadásának biztosítása érdekében egyértelműen meg kell határozni azoknak az adóalanyoknak az adatszolgáltatási kötelezettségeit, akik vagy amelyek nem a letelepedésük helye szerinti tagállamban élnek a mentességgel. Ennek keretében lehetővé kell tenni, hogy a szabályokat betartó adóalanyok mentesüljenek az ilyen kötelezettségek alól, valamint a letelepedés helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban való nyilvántartásba vételi kötelezettség alól. A tagállamok számára ugyanakkor lehetővé kell tenni annak előírását, hogy amennyiben az ilyen nem letelepedett adóalanyok nem teljesítik a kifejezetten számukra előírt adatszolgáltatási kötelezettségeket, a héára vonatkozó nemzeti jogszabályokban előírt általános, héaalanyként történő nyilvántartásba vételi és bevallási kötelezettségeknek kell megfelelniük.
- (12) Az adómentesség alkalmazásának alapjául szolgáló tagállami éves árbevétel és az uniós éves árbevétel kiszámítása vonatkozásában felmerülő következtelenségek elkerülése érdekében meg kell határozni, hogy az árbevétel mely elemeit kell figyelembe venni.
- (13) A kisvállalkozásokra vonatkozó adómentességhez kapcsolódó szabályok megkerülésének megelőzése, valamint ezen adómentesség céljának megőrzése érdekében az adóalanyok – függetlenül attól, hogy az adómentességet nyújtó tagállamban telepedtek-e le vagy sem – nem részesülhetnek adómentességben abban az esetben, amennyiben az előző naptári évben túllépték a szabályokban megállapított nemzeti értékhatárt. Ugyanezen okokból az adómentességet nyújtó tagállamban nem letelepedett adóalanyok nem részesülhetnek adómentességben abban az esetben, ha az előző naptári évben túllépték az uniós éves árbevételi értékhatárt.

- (14) A kisvállalkozásoknak a mentességről az adózásra való fokozatos áttérésének biztosítása érdekében célszerű engedélyezni azon adóalanyok számára, amelyek árbevétele a nemzeti mentességi értékhatárt legfeljebb ezen értékhatár egy meghatározott százalékával haladja meg, hogy korlátozott ideig továbbra is élvezhessék a kisvállalkozásokra vonatkozó mentességet. Mivel az alkalmazott értékhatár nagysága tagállamonként eltérő lehet, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a két javasolt százalék alkalmazása közül válasszanak, feltéve, hogy az alkalmazott százalék nem eredményezi egy bizonyos rögzített összeg feletti árbevétellel rendelkező adóalanyok mentesülését. Amennyiben egy adott naptári évben az uniós éves árbevételi értékhatár túllépésére kerül sor, szükséges, hogy az adómentesség – a bevétellel kapcsolatos védintézkedésként betöltött szerepére tekintettel – a túllépés időpontjától kezdődően ne legyen alkalmazható.
- (15) Mentesség alkalmazása esetén a letelepedés helye szerinti tagállamban mentességet igénybe vevő kisvállalkozások számára indokolt legalább azt a lehetőséget biztosítani, hogy egy bizonyos időtartamon belül héaalanyként nyilvántartásba vetessék magukat. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az említett időtartamot meghosszabbítsák olyan konkrét esetekben, amikor az adókiájtás és adókikerülés megelőzése érdekében alapos vizsgálatra van szükség.
- (16) A letelepedés helye szerinti tagállamban mentességgel élő kisvállalkozások számára indokolt legalább az egyszerűsített bevallási kötelezettségek lehetőségét biztosítani.
- (17) A különös szabályozások a héa alóli mentesítés mellett a degresszív adókedvezmény alkalmazására is lehetőséget biztosítanak. A degresszív adókedvezmény túlságosan összetett helyzetet eredményez, ugyanakkor csak csekély mértékben járul hozzá a kisvállalkozások megfelelési terhének csökkentéséhez. Ezért indokolt eltörölni ezt az intézkedést.
- (18) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy biztosítsák az adóalanyoknak az általános héaszabályozás és a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás közötti választás jogát. Amennyiben egy adóalany él ezzel a jogával, helyénvaló engedélyezni, hogy a tagállamok állapítsák meg e választás gyakorlásának részletes szabályait és feltételeit.
- (19) Ez az irányelv nem vonhat maga után új nyilvántartásba vételi vagy bevallási kötelezettségeket azon kisvállalkozásokra nézve, amelyek kizárólag a letelepedési helyük szerinti tagállamban élnek adómentességgel.
- (20) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a kisvállalkozások megfelelési terheinek csökkentését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (21) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽⁴⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (22) Annak biztosítása érdekében hogy a 2006/112/EK irányelvben meghatározott, a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozáshoz kapcsolódó egyszerűsítő intézkedéseket megfelelően nyomon lehessen követni, a 904/2010/EU tanácsi rendeletet ⁽⁵⁾ módosítani kell azért, hogy a tagállamok illetékes hatóságai automatikusan hozzáférjenek a kisvállalkozásokra vonatkozó héamentességben részesülő adóalanyoktól gyűjtött adatokhoz.
- (23) Annak érdekében, hogy a kisvállalkozások könnyen hozzáférjenek az egyes tagállamokban a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozással kapcsolatos rendelkezésekhez, e rendelkezéseket közzé kell tenni a Bizottság honlapján.
- (24) A Régiók Bizottsága 2018. október 10-én nyilvánított véleményét ⁽⁶⁾.
- (25) Következésképpen a 2006/112/EK irányelvet és a 904/2010/EU rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

⁽⁴⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

⁽⁵⁾ A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o.).

⁽⁶⁾ HL C 461., 2018.12.21., 43. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv módosításai

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. a 2. cikk (1) bekezdésének b) pontjában az i. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„i. adóalanyként eljáró személy vagy nem adóalany jogi személy által, amennyiben az eladó adóalanyként eljáró személy, aki nem jogosult a 284. cikkben meghatározott, a kisvállalkozások számára nyújtott mentességre, és akire nem vonatkozik a 33., illetve a 36. cikk;”;
2. a 139. cikk a következőképpen módosul:
  - a) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 138. cikk (1) bekezdésében említett adómentesség nem vonatkozik az olyan adóalanyok által végzett termékértékesítésekre, akik vagy amelyek a termékértékesítés teljesítési helye szerinti tagállamban a kisvállalkozások számára a 284. cikkben biztosított mentességben részesülnek.”;
  - b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 138. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett adómentesség nem vonatkozik a jövedéki termékeknek olyan adóalanyok által végzett értékesítésére, akik vagy amelyek a termékértékesítés teljesítési helye szerinti tagállamban a kisvállalkozások számára a 284. cikkben biztosított mentességben részesülnek.”;
3. a 167a. cikk a következőképpen módosul:
  - a) a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az első bekezdésben említett választható rendszert alkalmazó tagállamok értékhatárt állapítanak meg azon adóalanyok számára, akik vagy amelyek az említett rendszert alkalmazzák a területükön; az értékhatár az adóalanyok a 288. cikknek megfelelően kiszámított éves árbevételén alapul. Az értékhatár nem haladhatja meg a 2 000 000 EUR-t vagy az ennek megfelelő, nemzeti pénznemben kifejezett összeget.”;
  - b) a harmadik bekezdést el kell hagyni;
4. a 169. cikkben az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 9. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, az adó esedékességének vagy megfizetésének helye szerinti tagállamon kívül végzett tevékenységekkel összefüggő ügyletek – a 284. cikk alapján mentességet élvezők kivételével –, amely tevékenységek után adólevonásra volna jogosult, ha az érintett tagállamban végezte volna azokat;”;
5. a 220a. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„c) ha az adóalany a kisvállalkozások számára a 284. cikkben biztosított mentességben részesül.”;
6. a 270. cikkben az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az általa teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások héa nélküli éves összértéke legfeljebb 35 000 EUR-val, illetve az ennek megfelelő, nemzeti pénznemben kifejezett összeggel haladja meg az éves árbevétel összegét, amely referenciaösszegként szolgál a 284. cikkben a kisvállalkozások számára megállapított adómentességre jogosult adóalanyok vonatkozásában;”;
7. a 272. cikk (1) bekezdésének d) pontját el kell hagyni;
8. a XII. cím 1. fejezete a következő szakasszal egészül ki:

„-1. szakasz

Fogalommeghatározások

280a. cikk

E fejezet alkalmazásában:

1. »tagállami éves árbevétel«: egy adóalany által egy adott tagállamban egy naptári évben teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások héa nélküli éves összértéke;
2. »uniós éves árbevétel«: egy adóalany által a Közösség területén egy naptári évben teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások héa nélküli éves összértéke.”;

9. a XII. cím 1. fejezete 2. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

„Adómentesség”;

10. A 282. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„282. cikk

Az ebben a szakaszban megállapított adómentességet a kisvállalkozások által teljesített termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra kell alkalmazni.”;

11. a 283. cikk (1) bekezdésének c) pontját el kell hagyni;

12. a 284. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„284. cikk

(1) A tagállamok adómentességet biztosíthatnak a területükön teljesített azon termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások tekintetében, amelyeket olyan, a szóban forgó területen letelepedett adóalanyok végeznek, amelyeknek az ilyen termékértékesítésekből, illetve szolgáltatásnyújtásokból származó tagállami éves árbevétele nem haladja meg az érintett tagállam által ezen adómentesség alkalmazása céljából meghatározott értékhatárt. Az említett értékhatár azonban nem haladhatja meg a 85 000 EUR-t vagy az ennek megfelelő, nemzeti pénznemben kifejezett összeget.

A tagállamok objektív kritériumok alapján eltérő értékhatárokat állapíthatnak meg a különböző üzleti ágazatok vonatkozásában. Ugyanakkor egyetlen értékhatár sem haladhatja meg a 85 000 EUR összegű értékhatárt vagy az ennek megfelelő, nemzeti pénznemben kifejezett összeget.

A tagállamok biztosítják, hogy a több ágazati értékhatár igénybevételére jogosult adóalanyok kizárólag egy értékhatárt alkalmazhassanak.

A tagállamok által meghatározott értékhatárok alkalmazása során nem tehető különbség az adott tagállamban letelepedett és nem letelepedett adóalanyok között.

(2) Azok a tagállamok, amelyek bevezetik az (1) bekezdés szerinti adómentességet, a valamely másik tagállamban letelepedett adóalanyok által a területükön teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások tekintetében is biztosítják az adómentességet, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:

a) a szóban forgó adóalany uniós éves árbevétele nem haladja meg a 100 000 EUR-t;

b) az adóalany által a letelepedési helyétől eltérő tagállamban teljesített termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások értéke nem haladja meg az adott tagállamban alkalmazandó, az ott letelepedett adóalanyok mentesítésére vonatkozó értékhatárt.

(3) A 292b. cikkben foglaltaktól eltérve, ahhoz, hogy egy adóalany a letelepedésének helyétől eltérő tagállamban élhessen az adómentességgel:

a) köteles ezt előzetesen bejelenteni a letelepedése helye szerinti tagállamnak, és

b) az ilyen adóalanyokat az adómentesség alkalmazásához csak a letelepedésük helye szerinti tagállamban kell azonosítani egyedi számmal.

A tagállamok az első albekezdés b) pontjában említett azonosítás céljából használhatják az adóalany számára a belföldi rendszer keretében fennálló kötelezettségei tekintetében korábban megállapított egyedi héaazonosító számot, illetve alkalmazhatják a héaazonosító szám szerkezetét vagy bármely más számot.

Az első albekezdés b) pontjában említett egyedi azonosítószámot „EX” végződéssel kell ellátni, illetve az „EX” végződést hozzá kell adni az említett számhoz .

(4) Az adóalany az előzetes bejelentés aktualizálásával előzetesen tájékoztatnia kell a letelepedés helye szerinti tagállamot a (3) bekezdés első albekezdésével összhangban korábban bejelentett információkban bekövetkezett változásokról, többek között arról a szándékáról, ha az előzetes bejelentésben megjelölt egy vagy több tagállamtól eltérő tagállamban vagy tagállamokban kíván élni az adómentességgel, továbbá arról a döntéséről is, ha a letelepedés helyétől eltérő egy vagy több tagállamban a továbbiakban már nem kíván élni az adómentességgel.

Az adómentesség megszűnése az adóalany tájékoztatásának beérkezését követő naptári negyedév első napjától, illetve – amennyiben az adóalany tájékoztatása a naptári negyedév utolsó hónapjában érkezik be – a beérkezést követő naptári negyedév második hónapjának első napjától hatályos.

(5) Az adómentesség az adóalany letelepedésének helyétől eltérő azon tagállam tekintetében alkalmazandó, amelyben az említett adóalany élni kíván az adómentességgel:

- a) előzetes bejelentés alapján, attól a naptól, amikor a letelepedés helye szerinti tagállam az egyedi azonosítószámot az adóalannal közli; vagy
- b) az előzetes bejelentés aktualizálása alapján, attól a naptól, amikor a letelepedés helye szerint tagállam az aktualizálást követően az adóalany azonosítószámát visszaigazolja.

Az első albekezdésben említett időpont legkésőbb a (3) bekezdés első albekezdése és a (4) bekezdés első albekezdése szerinti előzetes bejelentésnek, illetve az előzetes bejelentés aktualizálásának kézhezvételét követő 35. munkanap lehet, kivéve olyan egyedi esetekben, amikor az adókiadás és adókikerülés megelőzése érdekében a tagállamoknak hosszabb időre van szükségük a szükséges ellenőrzések elvégzéséhez.

(6) Az e cikkben említett összeggel egyenértékű, nemzeti pénznemben kifejezett összeg meghatározásához az Európai Központi Bank által 2018. január 18-án közzétett árfolyamot kell alkalmazni.”;

13. a szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„284a. cikk

(1) A 284. cikk (3) bekezdése első albekezdése a) pontjában említett előzetes bejelentésnek legalább a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) az adóalany neve, tevékenysége, jogi formája és címe;
- b) az a tagállam vagy tagállamok, amelyben/amelyekben az adóalany élni kíván az adómentességgel;
- c) az adóalany letelepedésének helye szerinti tagállamban és minden egyes egyéb tagállamban a tárgyévvel megelőző naptári évben értékesített termékek és/vagy nyújtott szolgáltatások összesített értéke;
- d) az adóalany letelepedésének helye szerinti tagállamban és minden egyes egyéb tagállamban a bejelentést megelőzően a tárgy naptári évben értékesített termékek és/vagy nyújtott szolgáltatások összesített értéke.

Az e bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett információt minden, a 288a. cikk (1) bekezdése első albekezdésében említett időszakba tartozó, tárgyévvel megelőző naptári évre vonatkozóan meg kell adni minden olyan tagállam tekintetében, amely az abban a rendelkezésben foglalt lehetőséget alkalmazza.

(2) Amennyiben az adóalany a 284. cikk (4) bekezdésével összhangban arról tájékoztatja a letelepedésének helye szerinti tagállamot, hogy az előzetes bejelentésben megjelölt tagállamoktól eltérő tagállamban vagy tagállamokban kíván élni az adómentességgel, az e cikk (1) bekezdésében említett információkat nem köteles megadni abban az esetben, ha ezek az információk a 284b. cikk alapján korábban közölt információk között már szerepelnek.

Az első albekezdésben említett előzetes bejelentés aktualizált változatában fel kell tüntetni a 284. cikk (3) bekezdése b) pontjában említett egyedi azonosítószámot.

284b. cikk

(1) Azok az adóalanyok, akik vagy amelyek a 284. cikk (3) és (4) bekezdésében előírt eljárással összhangban élnek a 284. cikk (1) bekezdése szerinti adómentességgel egy olyan tagállamban, amelyben nem letelepedettek, minden naptári negyedévre vonatkozóan kötelesek megadni a letelepedés helye szerinti tagállamnak a következő információkat, egyidejűleg közölve a 284. cikk (3) bekezdése b) pontjában említett egyedi azonosítószámot is:

- a) az adott naptári negyedévben a letelepedés helye szerinti tagállamban értékesített termékek és nyújtott szolgáltatások összesített értéke, illetve „0”, ha nem történt termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás;
- b) az adott naptári negyedévben a letelepedés helye szerinti tagállamtól eltérő minden egyes tagállamban értékesített termékek és nyújtott szolgáltatások összesített értéke, illetve „0”, ha nem történt termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás.

(2) Az adóalanyoknak a naptári negyedév végétől számított egy hónapon belül kell közölniük az (1) bekezdésben előírt információkat.

(3) Ha egy adóalany túllépi a 284. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett uniós éves árbevételi értékhatárt, erről 15 munkanapon belül tájékoztatnia kell a letelepedés helye szerinti tagállamot. Ezzel egyidejűleg az adóalanyoknak adatot kell szolgáltatnia az (1) bekezdésben említett termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások értékéről, amelyeket a tárgy naptári negyedév kezdetétől teljesítettek addig az időpontig, amikor az uniós éves árbevételi értékhatár túllépése megtörtént.

284c. cikk

(1) A 284a. cikk (1) bekezdése c) és d) pontjának, valamint a 284b. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában:

- a) az értékek megállapításához a 288. cikkben felsorolt összegeket kell figyelembe venni;
- b) az összegeket euróban kell megadni;
- c) amennyiben az adómentességet biztosító tagállam a 284. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említettek szerint ágazatonként eltérő értékhatárokat határoz meg, az adóalanyoknak az adott tagállamra vonatkozóan külön kell adatot szolgáltatniuk a termékértékesítések és/vagy szolgáltatásnyújtások összesített értékéről minden egyes olyan értékhatár vonatkozásában, amely alkalmazandó lehet.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy az összegeket a saját nemzeti pénznemükben kell megadni. Ha a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás más pénznemben történt, az adóalany a naptári év első napján érvényes átváltási árfolyamot kell alkalmaznia. Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyamon kell elvégezni, vagy ha az adott napon nem tettek közzé árfolyamot, akkor a következő közzétételi napon kiadott árfolyamon.

(2) A letelepedés helye szerinti tagállam előírhatja, hogy a 284. cikk (3) és (4) bekezdésében, illetve a 284b. cikk (1) és (3) bekezdésében említett információkat az adott tagállam által meghatározott feltételeknek megfelelően elektronikus úton kell benyújtani.

284d. cikk

(1) Azok az adóalanyok, akik vagy amelyek egy olyan tagállamban élnek adómentességgel, amelyben nem letelepedettek, az adott tagállamban az adómentesség hatálya alá tartozó termékértékesítéseik és szolgáltatásnyújtásaik vonatkozásában nem kötelesek:

- a) a 213. és a 214. cikk értelmében magukat héaalanyként nyilvántartásba vetetni;
- b) a 250. cikk értelmében héabevallást benyújtani.

(2) Azok az adóalanyok, akik vagy amelyek adómentességgel élnek a letelepedés helye szerinti tagállamban és bármely más tagállamban, amelyben nem letelepedettek, nem kötelesek a letelepedés helye szerinti tagállamban az adómentesség hatálya alá tartozó termékértékesítéseik és szolgáltatásnyújtásaik vonatkozásában a 250. cikk értelmében héabevallást benyújtani.

(3) E cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve, amennyiben egy adóalany nem felel meg a 284b. cikkben előírt szabályoknak, a tagállamok előírhatják, hogy az adóalany teljesítse például az e cikk (1) bekezdésében említettek szerinti héakötelezettségeit.

284e. cikk

A letelepedés helye szerinti tagállam a következő esetekben vagy haladéktalanul érvényteleníti a 284. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett azonosítószámot, vagy, ha az adóalany továbbra is él az adómentességgel egy másik tagállamban vagy más tagállamokban, haladéktalanul kiigazítja a 284. cikk (3) és (4) bekezdése értelmében kapott információkat az érintett tagállam vagy tagállamok vonatkozásában:

- a) az adóalany adatszolgáltatásában foglalt termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások összesített értéke meghaladja a 284. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett összeget;
- b) az adómentességet biztosító tagállam értesítést küldött arról, hogy az adóalany nem jogosult az adómentességre, vagy az adómentességet az adott tagállamban már nem alkalmazzák;
- c) az adóalany bejelentette, hogy a továbbiakban nem kívánja igénybe venni az adómentességet; vagy
- d) az adóalany bejelentette – vagy más okból feltételezhető –, hogy a tevékenysége befejeződött.”;

14. a 285., a 286. és a 287. cikket el kell hagyni;

15. a 288. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„288. cikk

(1) A 284. cikkben előírt adómentesség alkalmazásának alapjául szolgáló éves árbevétel megállapításához az alábbi, hía nélküli összegeket kell figyelembe venni:

- a) a termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások értéke, amennyiben adót kellene fizetni utánuk, ha nem mentesített adóalany teljesítené őket;

- b) a 110. és 111. cikk, valamint a 125. cikk (1) bekezdése értelmében az előzetesen felszámított hea levonásának jogával járó adómentes ügyletek értéke;
  - c) a 146–149. és a 151., 152. vagy 153. cikk értelmében adómentes ügyletek értéke;
  - d) a 138. cikk értelmében adómentes ügyletek értéke, amennyiben az említett cikkben előírt adómentesség alkalmazható;
  - e) az ingatlanügyletek, a 135. cikk (1) bekezdésének b)–g) pontjában említett pénzügyi ügyletek, valamint a biztosítási és viszontbiztosítási szolgáltatások értéke, kivéve, ha ezek az ügyletek kiegészítő jellegűek.
- (2) Az adóalany materiális vagy immateriális tárgyi eszközeinek értékesítését az (1) bekezdésben említett árbevétel kiszámításakor figyelmen kívül kell hagyni.”;

16. az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„288a. cikk

(1) Az adóalany – függetlenül attól, hogy letelepedett vagy nem letelepedett a 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentességet biztosító tagállamban – egy naptári éven keresztül nem élhet az adómentességgel abban az esetben, ha a tárgyévvel megelőző naptári évben túllépte az említett bekezdéssel összhangban meghatározott értékhatárt. Az adómentességet biztosító tagállam két naptári évre meghosszabbíthatja ezt az időszakot.

Ha az adóalany egy naptári év során a 284. cikk (1) bekezdésében említett értékhatárt

- a) legfeljebb 10 %-kal lépi túl, akkor az adott naptári év során továbbra is élhet a 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentességgel;
- b) több mint 10 %-kal lépi túl, akkor a 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentesség a túllépés időpontjától kezdődően nem alkalmazható.

A második albekezdés a) és b) pontjától eltérve, a tagállamok 25 %-os felső határt is választhatnak, illetve választhatják azt a lehetőséget is, hogy – felső határ meghatározása nélkül – engedélyezik az adóalany számára, hogy továbbra is élhessen a 284. cikk (1) bekezdése szerinti adómentességgel azon naptári év során, amelyben túllépte az értékhatárt. Ennek a felső határnak, illetve ennek az opciónak az alkalmazása azonban nem eredményezheti azt, hogy olyan adóalanyok biztositanak adómentességet, akinek, illetve amelynek az adómentességet biztosító tagállamon belüli éves árbevétele meghaladja a 100 000 EUR-t.

A második és a harmadik albekezdéstől eltérve, a tagállamok azt a lehetőséget is választhatják, hogy a 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentesség alkalmazhatóságát az említett bekezdéssel összhangban meghatározott árbevételi értékhatár túllépésének időpontjától kezdődően megszüntetik.

(2) A 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentességet biztosító tagállamban nem letelepedett adóalany nem élhet az adómentességgel abban az esetben, ha a tárgyévvel megelőző naptári évben túllépte a 284. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett uniós éves árbevételi értékhatárt.

Ha az adóalany egy naptári év közben túllépi a 284. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett uniós éves árbevételi értékhatárt, akkor a 284. cikk (1) bekezdésében előírt adómentességet biztosító más tagállamban nem letelepedett adóalanyok biztositott adómentesség a túllépés időpontjától kezdődően nem alkalmazható.

(3) Az (1) bekezdésben említett összeggel egyenértékű, nemzeti pénznemben kifejezett összeg meghatározásához az Európai Központi Bank által 2018. január 18-án közzétett árfolyamot kell alkalmazni.”;

17. a 290. cikk második mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok meghatározhatják e lehetőség választásának részletes szabályait és feltételeit.”;

18. a 291. és a 292. cikket el kell hagyni;

19. a XII. cím 1. fejezete a következő szakasszal egészül ki:

„2a. szakasz

A mentesített kisvállalkozások kötelezettségeinek egyszerűsítése

292a. cikk

E szakasz alkalmazásában »mentesített kisvállalkozás« minden olyan adóalany, aki vagy amely a 284. cikk (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján részesül az adómentességben abban a tagállamban, amelyben a héát meg kell fizetni.

292b. cikk

A 284. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, a tagállamok azokat a területükön letelepedett, mentesített kisvállalkozásokat, amelyek kizárólag az említett területen élnek az adómentességgel, felmenthetik azon kötelezettség alól, hogy a 213. cikk szerint bejelentésük tevékenységük megkezdését, valamint hogy a 214. cikk szerint az azonosításukra szolgáló egyedi adószámmal rendelkezzenek, kivéve abban az esetben, ha e kisvállalkozások a 214. cikk b), d) vagy e) pontjának hatálya alá tartozó ügyleteket hajtanak végre.

Ha a tagállamok nem veszik igénybe az első bekezdésben említett lehetőséget, akkor eljárást vezetnek be az említett mentesített kisvállalkozások egyedi szám útján történő azonosítására vonatkozóan. Az azonosítási eljárás időtartama legfeljebb 15 munkanap lehet, kivéve olyan egyedi esetekben, amikor az adókijátszás vagy adókikerülés megelőzése érdekében szükséges ellenőrzések elvégzése hosszabb időt igényel.

292c. cikk

A tagállamok azokat a területükön letelepedett, mentesített kisvállalkozásokat, amelyek kizárólag az említett területen élnek az adómentességgel, felmenthetik azon kötelezettség alól, hogy a 250. cikkben foglaltak szerint héabevallást nyújtsanak be.

Amennyiben a tagállamok nem élnek az első bekezdésben említett lehetőséggel, engedélyezik a szóban forgó mentesített kisvállalkozások számára, hogy egy naptári évre vonatkozó, egyszerűsített héabevallást nyújtsanak be. A mentesített kisvállalkozások azonban dönthetnek a 252. cikknek megfelelően meghatározott adómegállapítási időszak alkalmazása mellett is.

292d. cikk

A tagállamok felmenthetik a mentesített kisvállalkozásokat a 217–271. cikkben említett kötelezettségek mindegyike vagy egy része alól.”;

20. a XII. cím 1. fejezetében a 3. szakaszt el kell hagyni;

21. a 314. cikk c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által történő értékesítése a 284. cikkben meghatározott, kisvállalkozásokra vonatkozó adómentesség hatálya alá tartozik, és tárgyi eszközöket érint;”;

22. a 334. cikk c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által, értékesítési jutalékot biztosító szerződés keretében végzett értékesítése a 284. cikkben meghatározott, kisvállalkozásokra vonatkozó adómentesség hatálya alá tartozik, és tárgyi eszközöket érint;”.

*2. cikk***A 904/2010/EU rendelet módosításai**

A 904/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. a 17. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„g) a 2006/112/EK irányelv 284. cikkének (3) és (4) bekezdése, valamint 284b. cikke alapján általa összegyűjtött információk”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az e cikk (1) bekezdésében említett információk automatikus lekérdezésének technikai részleteit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 58. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

2. a 21. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2b) A 17. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett információk vonatkozásában legalább a következő adatoknak hozzáférhetőnek kell lenniük:

a) az információt közlő tagállam által a mentesített adóalanyok részére megállapított egyedi azonosítószámok;

- b) az a) pontban említett egyedi azonosítószámmal azonosított mentesített adóalanyok neve, tevékenysége, jogi formája és címe;
- c) az a tagállam vagy tagállamok, amelyben/amelyekben az adóalany él az adómentességgel;
- d) az adómentességnek az adóalany vonatkozásában való alkalmazásának a kezdete a tagállamban vagy tagállamokban;
- e) a 2006/112/EK irányelv 284a. cikke (1) bekezdése első albekezdésének c) és d) pontjában említett információk;
- f) az a) pontban említett egyedi azonosítószámmal rendelkező egyes adóalanyok által, az adóalany letelepedésének helye szerinti tagállamban értékesített termékek és/vagy nyújtott szolgáltatások összesített értéke naptári negyedévenként;
- g) az a) pontban említett egyedi azonosítószámmal rendelkező egyes adóalanyok által, az adóalany letelepedésének helye szerinti tagállamtól eltérő minden egyes tagállamban értékesített termékek és/vagy nyújtott szolgáltatások összesített értéke naptári negyedévenként;
- h) az a dátum, amikor az adóalany uniós éves árbevétele túllépte a 2006/112/EK irányelv 284. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett összeget;
- i) az a dátum, amikor hatályba lép az adóalany azon döntése, hogy önként megszünteti az adómentesség alkalmazását, valamint az a tagállam vagy azok a tagállamok, amelyben/amelyekben a megszüntetés hatályosul;
- j) az a dátum, amikor az adóalany tevékenysége befejeződött, valamint az érintett tagállam vagy tagállamok.

Az első albekezdés e)–g) pontjában említett értékeket külön kell megadni minden egyes olyan értékhatár vonatkozásában, amely a 2006/112/EK irányelv 284. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében alkalmazandó lehet.”

3. a 31. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Minden tagállam elektronikus úton megerősítést ad arról, hogy az az adóalany, amely részére a 2006/112/EK irányelv 284. cikkének (3) bekezdésében említett egyedi azonosítószámot megállapította, mentesített kisvállalkozás. A megerősítésnek meg kell neveznie azon tagállamot vagy tagállamokat, amelyben/amelyekben az adóalany él az adómentességgel.”;

4. a 32. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság a tagállamok által szolgáltatott információk alapján internetes oldalán közzéteszi az egyes tagállamok által jóváhagyott, a 2006/112/EK irányelv 167a. cikkét, XI. címének 3. fejezetét és XII. címének 1. fejezetét átültető rendelkezésekre vonatkozó információkat.”;

5. a rendelet a következő fejezettel egészül ki:

„Xa. FEJEZET

A 2006/112/EK IRÁNYELV XII. CÍMÉNEK 1. FEJEZETE SZERINTI KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁSRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

37a. cikk

(1) A letelepedés helye szerinti tagállam az információk rendelkezésre állásának dátumától számított 15 munkanapon belül elektronikus úton továbbítja az adómentességet biztosító tagállamok illetékes hatóságainak a következő információkat:

- a) azon adóalanyok vonatkozásában, akik/amelyek a 2006/112/EK irányelv 284. cikkének (3) vagy (4) bekezdésében említett előzetes bejelentést, illetve aktualizált bejelentést küldtek: az e rendelet 21. cikke (2b) bekezdésének a) és d) pontjában említett információk;
- b) azon adóalanyok vonatkozásában, akiknek/amelyeknek az uniós éves árbevétele túllépte a 2006/112/EK irányelv 284. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett összeget: az e rendelet 21. cikke (2b) bekezdésének a) és h) pontjában említett információk;
- c) azon adóalanyok vonatkozásában, akik/amelyek nem feleltek meg a 2006/112/EK irányelv 284b. cikkében előírt szabályoknak: az említett meg nem felelés ténye és az e rendelet 21. cikke (2b) bekezdésének a) pontjában említett információk.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az e cikk (1) bekezdésében említett információk továbbításának – többek között a továbbítandó egységes elektronikus üzenetnek – a technikai részleteit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 58. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

37b. cikk

(1) Az a tagállam, amelynek az adóalany a 2006/112/EK irányelv 284. cikkének (3), illetve (4) bekezdésében említett előzetes bejelentést, illetve aktualizált bejelentést küldött, az adóalany azonosítását, illetve az egyedi azonosítószámnak az adóalany részére történő megerősítését megelőzően – az adóalany adatszolgáltatásában foglalt termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások összesített értéke alapján – kiszámítja, hogy a tárgy naptári év vagy a tárgyévet megelőző naptári év során nem került-e sor az említett irányelv 284. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett uniós éves árbevételi értékhatár túllépésére.

(2) Az adómentességet biztosító tagállam az e rendelet 37a. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett információk kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül elektronikus úton megerősíti a letelepedés helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak, hogy – az adóalany adatszolgáltatásában foglalt termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások összesített értéke alapján – a tárgy naptári év során nem került sor a 2006/112/EK irányelv 284. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett éves árbevételi értékhatár túllépésére, valamint hogy teljesültek az említett irányelv 288a. cikkének (1) bekezdésében említett feltételek.

(3) Az adómentességet biztosító tagállam haladéktalanul, elektronikus úton értesíti a letelepedés helye szerinti tagállam illetékes hatóságait az adóalany adómentességre való jogosultságának a 2006/112/EK irányelv 288a. cikke (1) bekezdése szerinti megszűnésének időpontjáról.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett értesítések technikai részleteit, beleértve az egységes elektronikus üzenetet is., Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 58. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

3. cikk**Átültetés**

(1) A tagállamok 2024. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 1. cikkének megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok 2025. január 1-jétől alkalmazzák ezeket a rendelkezéseket.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv 1. cikke által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk**Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 2. cikket 2025. január 1-jétől kell alkalmazni.

5. cikk**Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2020. február 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
Z. MARIC